

Corona en de wijkkrant

De teksten van deze wijkkrant hebben we half april ingeleverd. Later was niet mogelijk, want het drukken en verspreiden van de wijkkranten neemt enkele weken in beslag.

Half april zaten we in de coronacrisis en bij het schrijven van de teksten zijn we van de veronderstelling uitgegaan dat daar op het moment dat u deze krant ontvangt (donderdag 7 mei, of één of twee dagen later) geen verandering in is gekomen. Maar we hopen natuurlijk van wél!

Stil op straat

Mark heeft ons gevraagd de afspraken die hij met ons heeft gemaakt, nog minimaal drie weken te laten doorlopen. Dus zo veel mogelijk binnen blijven, en als je toch naar buiten gaat anderhalve meter afstand houden tot de medemens. Bij voorbeeld bij het boodschappen doen of bij het halen van een frisse neus.

Die neus halen is dus nog altijd toegestaan, en op een mooie middag begin april gaan we er dan ook naar op zoek, uiteraard met inachtneming van de afstandsbevestiging. We lopen in de Puntmosstraat langs het hek in de richting van het station en worden al snel geconfronteerd met het eerste obstakel: het stukje voetpad tussen het hek en appartementencomplex De Hoekstee. Om fietsers te weren zijn er twee ijzeren hekjes aangebracht, maar die staan te ver uit elkaar voor het beoogde doel. Fietsers kunnen er makkelijk door en dat gebeurt ook massaal; anders moet je omrijden, inclusief het niet van gevaar ontblote oversteken van de Weteringstraat. De hekjes dicht bij elkaar zetten is natuurlijk een optie, maar dan kunnen de buggy's en de rollators er ook niet door, en dat is nu net wél de bedoeling. Er zijn echter geen fietsers of voetgangers vanaf de andere kant te bekennen, dus lopen we door.

Grote vlakte

Zodra we erdoor zijn, zien we een enorm grote vlakte: de parkeerplaats voor treinreizigers. Die stond altijd zo goed als vol, maar nu staan er welgeteld negen auto's. Ook van de fietsenstalling wordt veel minder gebruik gemaakt dan vroeger, en het gebouwtje van Werkom is onbemand. Kleine reparaties aan je fiets moet je dus zelf uitvoeren. De treinen rijden wel, en volgens de gebruikelijke dienstregeling. Er staat niemand in de eigenlijk overbodige liften, dus dat is niet

veranderd. Over een paar maanden zijn het weer (letterlijk) jongerenhangplekken.

Plenty plek

We steken schuin over, laten de snackbar links liggen en lopen tussen Nicole en de VUE door. De steeg is drie meter breed, dus als je net als de tegemoetkomende persoon goed rechts houdt, is er geen probleem. Die persoon komt niet, dus kunnen we in het midden blijven.

We zien opnieuw een grote parkeerplaats. Tijdens onze dagelijkse wandeling naar de bibliotheek om het regionale nieuws tot ons te nemen zagen we altijd rondrijdende auto's, hopen op een vrijkomende plek. Daar zijn er nu plenty van, want slechts ongeveer een kwart van de parkeerplaatsen is bezet.

Trots

We zijn er intussen achter dat het veel te warm is voor een frisse neus en gaan dus terug. Maar we hebben geen mensen op straat gezien (wel een paar in de supermarkt). Bij ons in de buurt worden de afspraken dus prima nageleefd. Hou dat vol! Mark zou trots zijn.

COLUMN

Gors-verhalen van een herdershond

“Kom Banjer... we gaan met de fiets vanaf de Purmerweg langs het Oudelandsdijkje.” Dáár heb ik geen bezwaar tegen; het is schitterend weer, dus het is een genot om de mooie Purmerringvaart, het gele wuivende riet, het groen van de velden en de beginnende blaadjes aan de bomen te zien. Het geeft zo'n gevoel van ruimte... van weidsheid... van vakantie! Daar gaan we.

Als ik naar links kijk, zie ik een prachtig stuk moeras. Veel riet en grote bomen, die zich over het water buigen. Er zit een zwaan op een nest en de andere zwaan komt lawaaig met wat lekkers aanzwemmen. Over een paar weken dus kleine zwaantjes! En niet te vergeten: er blijken hier óók wilde schildpaddjes te zijn. Wat ben ik blij dat dit stukje natuur intact blijft! Oei... opletten nu, want daar komt het tunneltje en dan zie ik mijn lieve vriendjes weer, de paardjes op hun eigen weide. Dat voelt net alsof je op het platteland rent. Heerlijk! Naar links kijkend blijft dat mooie weidse uitzicht, maar rechts - naast een rij eengezinswoningen - was dat niet het oude zigeunerkampje? Ja... maar dat is onherkenbaar. De woonwagens moesten vervangen worden door huizen of trailers. Dat ziet er nu geweldig uit! Een knus vijvertje en... oppassen... wéér een huis vlak langs het fietspad.

Als we het Oudelandsdijkje vervolgen zie ik aan de overkant Sporthal De Vaart. Geen kindergejuich helaas, want anders is dat tijdens de Paaspurvak een dankbaar toevluchtsoord. Corona, hè! Rechts van me weer een lange rij eengezinshuizen. Wauw, veel zonnepanelen op de daken, dus veel groene energie hier in de Gors!

Maar die tuinen zijn ook niet mis: speelse paadjes tussen beginnend groene beplanting, vrolijke narcissen en krokusjes, een prachtig bloeiende magnolia, knusse visstekjes aan de waterkant, terrassen die gezellig gemaakt worden voor

een mooie zomer, maar óók een paar met rommeltjes en bouwafval. Och natuurlijk... de overblijfselen van klussen, want iedereen is veel meer thuis vanwege het coronavirus en een milieustraat die korter open is.

Langzaam rijden we weer verder en passeren een klein gemaaltje* om de waterstand te regelen. Aan de kant van het Oudelandsdijkje ziet het er uit als een 'gewoon' huis, maar aan de andere kant zie ik een grote grijper, sluisjes met roosters erin, takels. Mijn baasje vindt het ook interessant, want die rijdt ineens veel langzamer en ik hoor haar in zichzelf zeggen “Hé wat grappig!” De fiets staat stil, maar ik heb geen idee wat zo grappig is. Dat gemaaltje? Of de visser die in het zonnetje naar zijn dobber zit te kijken? Of de kwetterende vogels? Maar ineens... hé, dat lijkt wel een wild schildpadje. Daar moet ik meer van weten. Maar dat blijkt niet zo'n goed idee, want met boze stem hoor ik: “Banjer... ben je helemaal gek? Hierrrr... Het is uit met de pret. We gaan naar huis.” Oh jee. Vlug even uitschudden en - gehoorzaam als ik ben - ren ik achter de fiets aan.

Tot een volgende keer en een high-five van Banjer ●

Er was eens...

* Bij het achterhalen van historische feiten over het gemaaltje kwamen iedere keer nieuwe anekdotes tevoorschijn met als gevolg dat ons verhaaltje steeds langer werd.

Omdat de wetenswaardigheden té interessant zijn om u te onthouden bewaart Banjer dit tot het volgende Gors-wijkkrantje. Dus... wordt vervolgd.

DE BIEB OP DRIE

In de vorige wijkkrant hadden we zoveel tekst dat de vaste rubriek 'De Bieb op Drie' erbij inschoot. Ook in deze wijkkrant ontbreekt een overzicht van de komende activiteiten in de bibliotheek, want die zijn er niet zolang de deur noodgedwongen dicht is.

Het uitlenen van boeken gaat echter gewoon door, heeft de bieb digitaal aan haar leden kenbaar gemaakt. Als lid van de bieb kun je op een aan te klikken formulier invullen welk genre je wilt lezen (je kunt geen titels opgeven). Medewerkers van de bieb zoeken dan vijf boeken in dat genre voor je uit en geven daarna aan wanneer je die kunt ophalen. Per adres kunnen één formulier voor een volwassene en één formulier voor een kind (met vermelding van de leeftijd) worden ingestuurd. Geleende boeken kunnen worden ingeleverd in de inleverbus, enkele meters vóór (of voorbij) de ingang. Prima actie natuurlijk, want ook in crisistijd blijft lezen belangrijk!

Andere plek voor de woonplek?

In de vorige wijkkrant besteedden we aandacht aan het (afgevoerd) voornemen van de gemeente aan het Oudelandsdijkje een woonvoorziening voor mensen met diverse complexe problemen (verslaving, psychiatrie, gedragsstoornis, crimineel

gedrag) te vestigen. Waar moet die voorziening dan wél komen?, vroegen we u. We kregen twee reacties, van mevrouw Wagenaar en van Hans van der Kolk, waarvoor dank.

Mevrouw Wagenaar:

'Op (of rondom) het terrein van de Prinsenchurching op De Koog is vast nog wel een plek te vinden. Dat is voldoende uit, maar ook niet te ver weg van het centrum. Het terrein is verder goed gescheiden van zowel het industrieterrein als de naastgelegen woonwijk. Het sportpark De Munnik en de scholen zijn 's avonds vrijwel niet in gebruik en de terreinen zijn afgesloten. Er is al veel gespecialiseerde hulpverlening en expertise ter plekke aanwezig en mogelijk beschikbaar. Een aanvulling lijkt mij goed te implementeren in de al bestaande structuren.'

Hans van der Kolk:

'Op de Waterlandlaan nummer 31-59 staat al jaren een pand leeg. Kan de gemeente dit pand niet aankopen of er een andere bestemming aan geven, zodat het pand verbouwd kan worden? Het voordeel is dat op het Waterlandplein de Parnassia Groep zit.'

Archief actief

Ook het Waterlands Archief is gesloten. Dat geldt ook voor de studiezaal, behalve voor aanvragen die strikt noodzakelijk zijn, en alleen op afspraak. Wel zijn er al diverse activiteiten geagendeerd, zelfs één voor volgende week. U kunt beoordelen of dat niet te

optimistisch is geweest. Wij niet, dus vermelden we die toch maar.

Op vrijdag 15 mei is het volgende Voorouderspreekuur, in samenwerking met de Nederlandse Genealogische Vereniging, NVG.

Herman Rijswijk (NVG) vertelt dan over het belang van de relatie tussen belasting- en transportregisters voor familieonderzoek.

Deze archiefbronnen geven meer inzicht in familierelaties en de economische positie van voorouders.

Ook kunt u op het spreekuur terecht met vragen over uw voorouderonderzoek. Hebt u vragen of bent u vastgelopen in uw onderzoek, dan kunt u gebruik maken van de kennis van de medewerkers en vrijwilligers. Rijswijk is aanwezig om vragen over uw stamboomonderzoek te beantwoorden.

De toegang is gratis; opgave vooraf is niet nodig.

Tijd: vrijdag 15 mei van 14.00 tot 16.00 uur.

Onderwerp: belasting- en transportregisters.

Locatie: Waterlands Archief, Wielingenstraat 75.

Voor na de zomer staan nog enkele activiteiten gepland:

- vrijdag 11 september: erfgoedbeleid en monumenten, met name over het monument Bierkade 9;
 - vanaf vrijdag 9 oktober: cursus lezen van oude handschriften voor beginners;
 - vanaf vrijdag 16 oktober: cursus genealogie voor beginners.
- Maar dat is nog ver weg, dus daar komen we in volgende wijkkranten op terug.

Van de wijkwethouder

Coronagedrag

Als je een krant openslaat, facebook of twitter opent of een clubblad, berichtgeving over corona is dominant aanwezig. En overal kun je lezen hoe belangrijk het is om afstand te houden van andere mensen, niet gezellig met

je partner en/of kinderen de supermarkt in te gaan maar alleen, goed en vaak je handen te wassen, zoveel mogelijk binnen te blijven. Deze adviezen kennen we en gelukkig handelen de meeste mensen ook op die manier.

Toch gaat het niet altijd goed. Alle scholen zijn dicht, kinderen, tieners en jongeren hebben veel uren op een dag niets te doen. En zoeken dan vertier. Dat is heel normaal; u, oudere lezer en ik, oudere wethouder, deden vroeger niet anders. Even de straat op, even chillen (al heette dat toen anders) met vrienden. Een potje voetbal, even skaten. Of gewoon wat rondhangen.

Allemaal activiteiten (of juist inactiviteiten) die in andere tijden heel normaal zijn.

Maar niet nu. Dagelijks ontvang ik van onze handhavers een bericht over wat ze hebben aangetroffen in de stad. In de binnenstad, in de wijken. Veel gaat dan goed, mensen tonen begrip en gedragen zich op een goede manier. Helaas kom ik ook berichten tegen over groepen jongeren die met meer, soms veel meer, dan drie bij elkaar zijn en geen of onvoldoende afstand tot elkaar houden. Gelukkig accepteren deze jongeren dat de handhavers hen aanspreken en gaan uit elkaar.

Eigenlijk zouden we dat gedrag niet meer moeten zien. Ik heb ook niet direct een oplossing voor de besteding van alle vrije tijd.

Maar wat ik wel weet is dat het gedrag van deze jongeren risicovol is. Ze realiseren zich vaak niet dat ze niet alleen elkaar, maar ook ouderen en kwetsbare mensen in hun omgeving kunnen besmetten. Dus ouders, grootouders, verzorgers, help ons de coronacrisis zo snel mogelijk te boven te komen en praat met uw kinderen/kleinkinderen. Overtuig hen ervan dat op korte afstand bij elkaar staan of bij elkaar komen in groepen echt heel risicovol is.

Als het u lukt dit te doen vanuit een goede relatie met uw (klein) kind dan, misschien, heeft u een belangrijke stap gezet om samen de crisis te lijf te gaan.

Harry Rotgans

Ken je wijk

Waar is dit?

De foto in onze vorige wijkkrant toonde de achterzijde van een aan het Oude-landsdijkje gelegen woning. Nummer 8, schreven nogal wat inzend(st)ers er bij. We ontvingen liefst zestien goede oplossingen (en ook enkele foutieve). Na loting gaat de cadeaubon van vijftien euro naar Ronald Prins. Van harte gefeliciteerd!

Hier de nieuwe opgave. Stuur uw oplossing binnen twee weken naar onze redactie: wijkkrantgors@gmail.com. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden.

Linnaeuslaan

Een lange laan loopt dwars door de Gors, niet recht, af en toe een bocht.

Linnaeus is zijn naam, genoemd naar de Zweed, die planten namen gaf.

Vertrekpunt is de Gorslaan, dan gaat hij langs huizen en winkels, over de Gorssloot naar een driesprong om scherp rechtsaf te slaan.

Hij passeert het Gorsebos, groet kruiden- en grassenwijk, komt uit bij de bussluis en kan dan de Jaagweg op. Ziet ook nog even rechts de schooltuintjes liggen omzoomd met knotwilgen.

Hennie Pen-Dijkema

COLOFON

De wijkkrant wordt gemaakt door en voor bewoners. Artikelen en foto's mogen worden overgenomen met bronvermelding.

E-mail redactie: wijkkrantgors@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Redactie: Bouwe Meijn.

Column: Cecile Righart.

Bijdrage: Harry Rotgans.

Gedicht: Hennie Pen-Dijkema.

Foto's: Ron ter Schegget.

De volgende wijkkrant verschijnt op 25 juni.